

Arrest

nr. 231 555 van 21 januari 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. CLUYSE
Walbosdreef 4
9070 DESTELBERGEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Dominicaanse nationaliteit te zijn, op 7 september 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 1 augustus 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. CLUYSE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat J. TASSENOY *loco* advocaat L. NIKKELS, die *loco* advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 januari 2019 huwt verzoeker met mevr. D.R., van Belgische nationaliteit.

Op 10 juli 2019 dient verzoeker een visumaanvraag in voor lang verblijf bij de ambassade te Havana, met name op grond van de gezinshereniging met zijn echtgenote van Belgische nationaliteit.

Op 1 augustus 2019 neemt de gemachtigde van de minister de beslissing tot weigering van de afgifte van het visum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de Belgische onderdaan, voor wat betreft de in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden, dient aan te tonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Overwegende echter dat geen enkel bewijs van bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon wordt voorgelegd;

Gezien de behandelingstermijn en gelet op het ontbreken van enige beschikbare informatie, is het voor de administratie onmogelijk om bijkomende informatie over de bestaansmiddelen te vragen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herinnert eraan dat het aan de aanvrager is, die zich beroept op een situatie die een invloed kan hebben op zijn administratieve situatie, om de administratie hiervan op de hoogte te stellen. De administratie is echter niet gehouden tot het uitvoeren van bijkomend onderzoek, dewelke haar in de onmogelijkheid zou plaatsen om binnen een aanvaardbare termijn gevolg te geven aan de vele aanvragen die zij ontvangt.

Overwegende, bijgevolg, dat niet werd aangetoond dat de te vervoegen persoon in België beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen in toepassing van de artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, kan aan deze visumaanvraag geen gunstig gevolg worden verleend. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).

Motivatie

Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinéa 2.

- De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw visumaanvraag geweigerd.*
- De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht.*
- Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.*
- De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be).*

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoeker voert onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat, in tegenstrijd met wat in de beslissing werd gesteld, het inkomen van zijn echtgenote (referentiepersoon) wel degelijk bij de ambassade te Havana werd binnengebracht. Hij meent dat het de taak van de administratieve overheid is om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben. Verzoeker vervolgt dat er *in casu* geen correcte feitenvinding is gebeurd. Er wordt gesteld dat geen gegevens met betrekking tot de inkomsten van de te vervoegen persoon werden gevoegd. Dit is evenwel in strijd met de realiteit. De bestreden beslissing is strijdig met de stukken van het administratief dossier.

2.2 In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij het volgende:

“Wat betreft de vermeende schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, dit beginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.⁶ Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In casu heeft verzoekende partij bij het indienen van haar aanvraag tot gezinshereniging geen enkel bewijs van bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon voorgelegd. Verwerende partij heeft dus op de gegevens die zij had haar beslissing genomen.

Geenszins toont verzoekende partij aan dat verwerende partij onzorgvuldig zou hebben gehandeld. Er is geenszins sprake van een automatisme.⁷

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

(...)

Verzoekende partij voert in haar verzoekschrift aan dat zij de stukken (de zogezegde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen) die het inkomen van de te vervoegen persoon aantonen wel degelijk bij de ambassade van Havana werden binnengebracht. Zij brengt daarvan echter geen enkel bewijs voor.”

2.3 Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De zorgvuldigheidsplicht houdt ook in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat geen enkel bewijs van bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon werd voorgelegd.

Verzoeker betwist dit en verwijst naar de stukken 3 en 4 in bijlage van het verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat stuk 4 een attest van Partena (onafhankelijk ziekenfonds) betreft met het detail van de betaalde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vanaf 1 december 2017 tot 1 november 2018 van de referentiepersoon. Uit stuk 3 blijkt dat dit attest van Partena werd gescand en doorgestuurd naar de ambassade te Havana.

De verwerende partij stelt in de nota met opmerkingen dat ze op basis van de gegevens die ze had haar beslissing heeft genomen en dat er geen enkel bewijs van bestaansmiddelen van de te vervoegen persoon werd voorgelegd.

In het administratief dossier kan geen attest met het detail van de betaalde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen van de referentiepersoon worden aangetroffen. Evenwel bevat het administratief dossier een document van de ambassade te Havana dat op 11 februari 2019 werd verzonden naar de Dienst Vreemdelingenzaken betreffende de visumaanvraag en met een *“beschrijving adviescode”*. Uit dit document blijkt dat het dossier *“compleet”* was. De Raad neemt bijgevolg aan dat het

attest betreffende de uitkeringen van de referentiepersoon wel degelijk werd overgemaakt aan de ambassade.

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624). De verwerende partij heeft *in casu* nagelaten zich afdoende te informeren, nu uit het document van de ambassade blijkt dat het dossier 'compleet' was en er bijgevolg mocht van worden uitgegaan dat het dossier betreffende de visumaanvraag alle relevante gegevens bevatte, waaronder het bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. In die mate is de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond zodat de overige onderdelen van het middel niet dienen te worden onderzocht.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 1 augustus 2019 tot weigering van de afgifte van een visum, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend twintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN